Vă voi lăsa libertatea de alegere

On August 23, 2010

Învață să gestionezi cum trebuie o situație în care ești pus într-o poziție dificilă, în încercarea de a găsi adevărul care te împuternicește, sau de a-ți justifica acțiunile fără să-i rănești pe ceilalți.

V-am insultat. Desigur că-mi veți cere o reparație. V-o ofer. La ora șase, chiar astăzi, să fiți pe podul de la Saint-Denis. Traversați-l, îndreptați-vă la stânga și mergeți de-a lungul fluviului timp de vreo zece minute. Când veți ajunge în dreptul unei perdele dese de plopi, dacă nu mă veți vedea, să mă așteptați

Să veniți singur. Şi eu voi veni tot singur. Voi aduce cu mine două pistoale. Unul singur va fi încărcat.

Vă voi lăsa libertatea de alegere. Dacă mă ucideți, scrisoarea însăși vă va sluji ca justificare. Recunosc că v-am provocat și pălmuit, că v-am pus într-o situație de absolută necesitate, sub amenințarea de a fi dezonorat în mod public, și că eu am hotărât și am cerut condițiile duelului. Dacă vă omor, nu trebuie să vă neliniștiți de soarta mea, sunt într-o situație când nu mă mai sperie nimic.

Dar trebuie ca unul dintre noi doi să moară. Măcar unul, poate amândoi. Sunt prea nefericit și dumneavoastră sunteți prea ticălos, Julius von Eberbach.

Scrisoarea aceasta stinse ultima licărire de speranță din inima lui Lothario. Nu spunea nici un cuvânt despre supărarea pe care o avea contele von Eberbach împotriva nepotului său, și solicitând un duel fără martori, îl lipsea pe Lothario de orice șansă de aflare a adevărului. Totuși, el simțea din ce în ce mai mult că la baza cumplitei situații se afla o oribilă confuzie pe care trebuia s-o limpezească cu orice preț. Degeaba își scotocea amintirile, nu făcuse nimic care să îngăduie și nici măcar să justifice minia unchiului său.

Leadership: Poți să-ți formezi o perspectivă obiectivă asupra propriei persoane într-un context de tipul: "Adevărul nu-l pot cunoaște dacă nu cunosc cauza", pentru a indica faptul că nu ar trebui să te supraestimezi sau să te subestimezi?

Greșise, poate, față de unchiul său. Logodit și căsătorit de el cu Frédérique, nu menajase, poate, îndeajuns susceptibilitățile unei situații delicate și cu totul neobișnuite. Nu respectase, poate, gelozia contelui von Eberbach, nu avusese destulă grijă să nu ofere pretexte bănuielilor lui, nu ținuse seama de ordinele lui, revăzând-o pe Frédérique de două sau de trei ori, pe drumul dinspre Enghien.

Dar de la aceste neascultări, scuzabile la vârsta sa, datorită iubirii sale și relațiilor pe care însuși contele le stabilise între el și Frédérique, de la aceste chiuluri ale dragostei, la învinuiri reale, la o insultă serioasă, la o injurie care să justifice represaliile contelui von Eberbach, era o adevărată prăpastie. Cu siguranță nu la astfel de greșeli se referea unchiul său când îi atribuia cuvântul cu care își încheia scrisoarea: un ticălos.

Da! dedesubtul lucrurilor acestora se afla ceva, vreo uneltire, vreo trădare ! Dar cine să-i dezvăluie mobilul acestei enigme?

Leadership: Poți să stabilești o legătură de cauzalitate și de tensiune între eforturile de a-ți scotoci amintirile și șansa de a afla adevărul, fără să te expui în fața pericolului de a fi umilit sau discreditat în public?

Ca să se ducă direct la unchiul său și să-i ceară o explicație, obligându-l să spună tot, Lothario nici nu putea să se gândească. Ar fi însemnat să se expună la noi violențe în fața oamenilor care ar fi fost de față, a servitorilor, a întregii lumi. Şi se făcuse și așa destulă vâlvă în jurul tristei și lugubrei întâmplări.

Şi apoi, oricâte sentimente filiale ar fi avut Lothario și oricât de deznădăjduit se simțea pentru că trebuia să se lupte cu acela care fusese totdeauna atât de bun cu el, tot sângele i se revoltă la gândul că era obligat să ceară explicații unui om care-l pălmuise de două ori într-o singură zi, o dată cu mânușa și acum cu această scrisoare.

Cui să se adreseze? poate că domnului Samuel Gelb ! Da, domnul Samuel Gelb le dăduse dovezi de prietenie sinceră, lui și Fredericăi. El, care o iubise pe Frédérique, care era stăpânul viitorului ei, subjugând-o atât prin trecutul ei cât și prin jurământul pe care ea i-l făcuse, avusese mărinimia să renunțe la ea și să i-o dăruiască lui Lothario. Iar după aceea, generozitatea lui nu se dezmințise nici o singură clipă. Totdeauna lua partea Fredericăi și a lui Lothario, împotriva urzelilor contelui von Eberbach. Era într-adevăr un prieten de nădejde, care nu l-ar fi dezamăgit într-o împrejurare atât de hotărâtoare.

Ca să avansezi în cunoașterea leadershipului trebuie să consideri esențial să ai o perspectivă obiectivă asupra propriei tale persoane în multe contexte "de negare a adevărului cu preluarea puterii", pentru a evita supraestimarea sau subestimarea de sine. Numai astfel vei putea să menții un echilibru realist și sănătos al auto- percepției tale.

Vă voi lăsa libertatea de alegere ori de câte ori vă veți confrunta cu mine, cu adevărul, cu adevărul despre ceea ce încă nu știți despre propria dumneavoastră persoană, lăsând pe seama lui Dumnezeu rezultatul judecații finale. În orice caz, lupta pentru adevăr este importantă atâta vreme cât "oponentul" dumneavoastră nu este orgoliul de a vă simți mai puternic decât sunteți cu adevărat, sau dacă nu cumva este ambiția de a vă satisface capriciile.

* Notă: Alexandre Dumas - *Mâna providenței*, Editura Alutus, 1993.

Source: https://neculaifantanaru.com/va-voi-lasa-libertatea-de-alegere.html